

ՄԱՏԵՆԱԴՐՈՍԱԿԱՆ ԱԿՏԱՐԿՆԵՐ

ԿՐԱԿԸ

Մ. ԻՆՆԱՆ. Պէտրք. 1938. գին 10 ժր.

Մ. Իշխան մեր նորագոյն գրողներէն է. համակրելի բանաստեղծ մը՝ գէթ ընթացիկ հասկացողութեամբ, իր երկու բանաստեղծական հատորները ճառակներու երգը և Վերակը, սիրելի կը զարմնեն զինքը, Համեստ են իր տեղիները, հանելի ու ներզգանակ իր տողերը, որոնք զբախտաբար սակայն մտածումներու հրաշքին, և զգացումներու խորքին վրայ չեն բացուիր, երգանքեր, յուշեր, և որտէ՛ք փրթած կարտներ կը չինեն յառաջ կը բերթուանդներուն, որոնք թէ՛ մեզ չեն ձանձրացրել, չեն ալ տաւորեցրել և յուզեցրել:

Ինչ որ նկատելի է Մ. Իշխանի, և մեր նորագոյն գրողներու մեծագոյն մասին քով, միտքինակ և մակերեսային ըլլալու իրենց թերութիւնն է: Մեր օրերու մտածումն ու զգայնութիւնները արտայայտող գոյն և գիծ անշխարհիկ ըլլալու չափ տարած է անոնցմէ ոմանց քով: Անոնք կարծես եփեսոսի քնացողներուն պէտարտիներով ննչնէ վերջ արթնցած են. այս տեսակէտէն պէտք է ըսել թէ անոնք շօշափելի նպաստ մը չեն բերեր մեր գրականութեան եւ մեր հաւաքական զգայնութեան:

Մ. Իշխանի Վերակը հատորին զիստաբաւանցըը սէրն է. բայց այդ զգացումը իր մէջ սովորական խաբարակներու եւ փոփաքներու տարողութիւնէն աւելի չէ. սիրային ժամադրութիւններու առթիւ ըստելիք սիրուն տողեր են աւելի, քան հոգեկան տագնապներու արձագանգն ու անբարպարքն: Անբարձր է միտքինակ կեանքի մակերեսակէ վեր բարձրանալ, մեզի բերելու ենթակայական և առարկայական մտածումն և ըզգացումն աշխարհներէն նոր ի նորոք պեղուած սակիի կտորներ և ստեղծ աղամանքի փլուզեցներ, այլապէս իր և իրեն նմաններուն այլաստանքը ոսկեգեղմ որոնելու յամառ նից մը պիտի ըլլայ, խաբուած արգոնաւորներու նման:

Աւելի համակրելի են Մ. Իշխանի ճշուներու երջը հատորին քերթումները, որոնք մէջ ըզգացումի և կարօտի կայծեր ակնբեր են. սակայն հոս ևս անարգար եղած չինք ըլլալ, եթէ ըսենք թէ տուններու և քնութեան այս նկարիչը օչինչ ունի շքեղ և անսովոր. սակայն կակառակ ասոր, ինչպէս ըսի, համակրանքով կը կարգադրեն, և եթէ նոր զգայնութիւններ չեն ծնիր մեր մէջ, պէթ ձանձրացնելու առաքինութիւն ունին, եւ սակիկ շատ բան կ'արժէ: Բանաստեղծին պարտականութիւնն է, չընեն համար կոչումը, մեզի տալու անսովորը, անտիպը, մեր մտածումներն ու զգացումները թարմացնել տարաշխարհիկ օրերով և բոլորով, մեր մտածումին մէջ բանաստեղծութեան մէջ ստեղծելու բուստէ կղզեակներ: Այս տեսակէտէն Մ. Իշխանի հատորները ևս անտարբերութեան հատորներ են:

ՄՐՏԵՐՈՒ ԵՐԳԸ

ԱՐՄԷՆ ԱՆՈՅՇ. Պէտրք. 1938. գին 5 ժր.

Ուրիշ մը մեր նորագոյն գրողներէն, նոյն զգացէն, նոյն սեռի գրող և առաջին շփումով նոյնքան համակրելի: Չեմ ուզեր կրկնել Մ. Իշխանի հատորին առթիւ ըստածները. այս եւս ունի սահուն և յղուած տողեր, և երաժշտականութիւն մը՝ որ խորունկ չի նշներ սակայն: Արմէն Անոյշ Վրտերու աշխարհէն, յուշերու, և կարտներու աշխարհէն, որոնք մեզի անսովոր չեն սակայն՝ հակառակ անոնց ենթակայական հանգամանքին:

Իր զգացումները վայելութիւն մը ունին միայն, և ուրիշ սիւնը՝ Ուրիշներու կարգին միանուած կը յանգրդէ իր սէրերու պատմութիւնը. Կ'ընդգծեն այս որակումը, վանդի Արմէն Անոյշի քերթումները պատմող նկարագիր մ'ունին: Կուտայ աւելի իր զգացումներու ստարկայական և արտաքին վիճակներու նկարագրին ու պատմութիւնը, քան անոնց վերտան զգացումն եւ կուտացուած ենթակայական իրողութիւնը:

Բանաստեղծօրէն անկատար զգացումն եւ մակարեւրածն այդ յղացքը, շատ բան կը զեղչէ իր արժէքէն:

Յետոյ ծոլ է իր մտածումը, և նեւաւոր կարելիութիւններու չի ձգտիր: Դուրիս և մաշած տողերով կը բուսականայ իր գիտակցութեան սահմանին մէջ միայն բուռուած մտածումներն ու զգացումները տարակիցու համար. այս պարտաւոր չընեն: Համար այդտե՛ր պատահա կ'ըլլայ որ ստեղծուի այն մակերեսային և ձանձրութեամբ պարտադրութեան ստեղծութիւնը՝ որուն շունտաբանն է Հայրենիք Ամառները: Եթէ բնութեան, մարտոց և կնոյ նկատմամբ մեր կեցուածքը և զանոնք արտայայտող արուեստին կշիռն ու որակը չեն սովորական վեր ու տարբեր, չարտեր գրանցե՛ք հրամանել, հատորներու վերածուած գոյնզգոյն խորագրերով:

Իր տողերը մեզ անսովորին, գեղեցիկին չեն տանիր, այլ ալ կը բանան մեզի խորունկ տրամաներու զարագորը:

Արեւստաւորի բաժինը անթերի է Արմէն Անոյշի գործին մէջ, իսկ արուեստագետին վերաւորը, բուժելու համար այդ վէրքը, Արմէն Անոյշ անհրաժեշտ է որ արուեստագետն մտաւորականութեամբ կառուանք իր քերթումները, և զանոնք յօրինէ խորհուրդով, արեւնով, և սիրով: